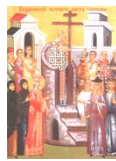

FARSKÝ LIST

2

2014
ročník IX.

19.01.2014 Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

ÚVODNÍK

Predstavte si dve miestnosti. V jednej je tma a v druhej je zapálené svetlo. Keď medzi týmito miestnosťami pootvoríte dvere tak sa stane to, že svetlo prenikne do miestnosti kde je tma. Nikdy sa nestane, že tma pohltí svetlo. Nikdy sa nestane, že pri otvorených dverách prenikne do miestnosti so svetlom pásik tmy. Svetlo bolo stvorené aby vládlo nad tmou. Ježiš je svetlom. „Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet“ (Jn 1, 9). Prišiel aby svietil vo tmách a ako vraví Písmo, aby osvecoval každého človeka. Keď svetlo svieti vo tme tak tma vlastne zmizne - nahradí ju svetlo. Tmu alebo temnotu v našich životoch spôsobuje diabol. Jemu sa podarilo aby sme sa cítili nešťastní, smutní, osamelí, aby sme prežívali strach, neodpustenie, odmietnutie a podobne. A darí sa mu to aj naďalej, pretože to naozaj často prežívame. Je tu však svetlo, ktoré bolo stvorené aby vládlo nad tmou. Ježiš prišiel aby nás vytrhol z moci temnôt a aby zažiaril svetlom v našich životoch. Určite je mnoho oblastí tvojho života (napr. vzťahy, rodina, škola, práca, zdravie, závislosti...), v ktorých potrebuješ pomoc, oslobodenie, podporu alebo povzbudenie.

Tvoj život má teda oblasti, v ktorých vládne tma. Keby v nich vládlo svetlo, zažíval by si v nich lásku, radosť, pokoj alebo iné dobré veci. Ježiš má moc svietiť a jediné na čo čaká je tvoje pozvanie. Máš slobodnú vôľu, preto máš právo rozhodnúť sa, či chceš alebo nechceš pozvať Svetlo do svojho života. Môžeš ho pozvať napríklad tak, že sa začneš modliť. Odovzdaj v modlitbe Ježišovi vládu nad týmito oblasťami svojho života a on príde so svojim svetlom. Jeho svetlo nahradí tvoju tmu. V jeho svetle sa ukáže aj to, na čo sme naviazaní, aj to, čo nie je dobré. Vo tme si nevšimneme ani iných ľudí. Zostávame sami so svojim bohatstvom, nemusíme sa oň s nikým deliť. Egoizmus je veľmi príjemný. Človek myslí na svoje pohodlie, na to, aby sa on mal dobre, aby ho nikto nevyrušoval a nekomplikoval mu život. Aby mal pokoj od príliš hlučných detí, aby mal pokoj od starých ľudí, aby nemusel nikomu pomáhať, aby sa nemusel o nikoho starať, aby sa nemusel namáhať, aby sa nemusel s ničím deliť...

Žiť za zatvorenými dverami prináša veľmi veľa výhod. Zostať v tme je vždy pohodlnejšie a výhodnejšie pre človeka a jeho pozemské ciele. Jeden rabbi sa pýtal svojich žiakov: „Ako možno určiť okamih, v ktorom sa končí noc a začína sa deň?“ Jeden žiak odpovedal: „To je vtedy, ak v diaľke možno rozlíšiť figovník od palmy.“ Rabbi odvetil: „Nie, to nie je vtedy.“ Iný žiak vyhrkol: „Keď možno rozlíšiť ovcu od kozy, vtedy sa noc mení na deň.“ „Ani vtedy nie,“ odvetil mudrc. „Kedy nadišiel teda ten okamih?“, pýtali sa netrpezlivo ostatní žiaci. Rabbi odpovedal: „Ak sa pozrieš do tváre človeka a spoznáš v ňom brata alebo sestru, vtedy sa skončila noc, začal sa deň.“ Bratia a sestry, nechajme zažiariť svetlo Pánovho

príchodu aj v našich srdciach. Aby sme Pána Ježiša celý rok objavovali v našich blížnych.

o. Rastislav (farár)

ČASTI SV. LITURGIE: PROSKOMÍDIA II. DIEĽ

Mikuláš Kabasilas o tomto obrade hovorí: „*Takéto vyrezávanie chleba robí kňaz, aby vybral Dar (Baránka), zobrazujúc odchod Pána k Otcovi cestou smrti na kríži. Ako chlieb, ktorý je obetovaný Bohu, je oddelený od ostatného všedného, tak i Pán je oddelený od ľudí, s ktorými sa zjednotil v prirodzenosti a ako ovčca na smrť sa vedie a takým spôsobom je zničený jeho pozemský život*“.

Svätý patriarcha Germán v pripravení svätého chleba tajomne pozoruje počatie Ježiša Krista a jeho narodenie. Ako v útrobe Panny telo Božieho Syna účinkom Svätého ducha sa vytvorilo z jej nepoškvrneného tela, tak aj tu z prosfory vybratá vnútorná časť chleba sa premieňa na liturgii na Telo Ježiša Krista pôsobením Svätého Ducha. Preto prosfora označuje lono Panny Márie; rezy kopije označujú počatie; vyňatie vnútra chleba narodenie Ježiša Krista; samotný vyňatý chlieb v tvare kocky predstavuje Telo Ježiša Krista; kňaz Svätého Ducha, ktorý zatičil Máriu a diakon predstavuje archanjela Gabriela, sprostredkovateľa nevýslovného tajomstva vtelenia.

Z druhej prosfory vykrajuje kňaz čiastku na česť a pamiatku Preblahoslavenej Panny Márie a kladie ju na diskos po pravici svätého chleba, pretože Božia Matka je na nebesiach po pravici Boha, t.j. v zvláštnej sláve jeho kráľovstva podľa prorockých slov, hovoriac pritom: „*Po tvojej pravici stojí kráľovná ozdobená zlatom*“. A ako hovorí o nej tropár 6. hodinky „*lebo mocná je modlitba Matky...*“, podľa učenia Cirkvi, tak pri kladení jej čiastky na diskos kňaz prosí Pána, kvôli jej orodovaniu a modlitbám, aby prijal túto obeť na nebeský žertveník.

Z tretej prosfory sa vykrajuje deväť čiastok za svätých: prorokov, apoštolov, hierarchov, mučeníkov, prepodobných

a všetkých spravodlivých a kladú sa po ľavej strane svätého chleba, tri po tri rady, podľa obrazu deviatich činov nebeskej hierarchie, pretože i samé zástupy svätých pred prestolom Baránka sú pričlenené k zástupu anjelských síl a tvoria s nimi jednu oslavujúcu cirkev v nebesiach (Zjv 4, 5.19).

Nakoniec z ostatných prosfor sa prikladajú čiastky za živých a mŕtvych, na ich pamiatku a odpustenie hriechov. Potom kladie kňaz čiastku za seba samého a modlí sa slovami svätého Bazila Veľkého: „*Spomeň si, Pane, podľa svojho veľkého milosrdenstva aj na mňa nehodného...*“ A tak svätý Baránok, ležiac na diskose uprostred všetkých vykrojených čiastok, ako Kráľ slávy a tajomná hlava Cirkvi, na nebesiach oslavujúcej a na zemi pod znamením kríža sa namáhajúcej, sa javí obklopený celým zástupom nebeských a pozemských duchovných síl.

Po skončení kladení čiastok, berie kňaz kadidelnicu a kladie tymián na uhlie a požehnáva ho ako duchovnú ľubovôňu, prosiac prijať ho na nebeský žertveník a zoslať milosť Svätého Ducha. Ako píše apoštol Ján (Zjv 8,3), videl ne nebi zlatý prestol, ku ktorému vystupoval tymián, t.j. modlitby svätých (Zjv 5,8), jeho dym sa vznášal k Bohu. Ako píše aj svätý Irenej Lyonský, v 4. knihe o herézach (hl.34), existuje prestol na nebesiach a naše modlitby i obety sú naň nasmerované. Svätý Ján Zlatoústý o tomto píše: „*Hore máme svätýňu, hore veľkňaza, hore obeť. Nech prinášame také žertvy, ktoré sa môžu vznášať na tento prestol*“.

Kňaz okiadza hviezdu a pokrovce a stavia hviezdu na diskos: 1. aby sa pokrovce nedotýkali svätého chleba; 2. hviezdica predstavuje hviezdu, ktorá

zasvietila nad novonarodeným Spasiteľom v Betleheme. Potom sa pokrýva diskov a čaša pokrovcami: 1. z ostrážitosti; 2. na oslavu toho, že sila a všemohúcnosť Ježiša Krista od prvých rokov jeho života do čias, keď Boh Otec vydal o ňom svedectvo (Mt 3,17), boli ukryté pod šatom ľudského tela, ale od vzkriesenia sa jeho tajomné Posolstvo zjavilo celému svetu.

Mikuláš Kabasilas o tejto časti liturgie poznamenáva: „*Pokrytie darov pokrovcami a okiadzanie značí, že hoci bola skrytá sila vteleného Boha až do času zázakov a svedectva z neba o jeho božstve, no tí, ktorí vedeli o ňom a poznali Ho, ako Bohu sa mu poklonili*“.

Okiadzanie svätých darov znamená: 1. ich posvätenie; 2. symbolizuje znak aromatických látok, ktoré boli prinesené k pochovaniu tela Ježiša Krista; 3. sú spomienkou na dary – kadidlo a myrhu – ktoré priniesli mudrci novonarodenému Ježišovi Kristovi.

Okiadzaním kňaz ďakuje a oslavuje Boha za tajomstvo vtelenia, utrpenia a vykúpenia. Predkladanie pripravených

darov na obeť sa koná v záverečnej modlitbe, keď kňaz sa s nábožnosťou modlí, okiadza dary a prednáša modlitbu svätého Jakuba, Pánovho brata. V nej volá k Bohu Otcovi, ktorý dal svojho syna Ježiša Krista za pokrm celému svetu a od ktorého ľudstvo prijalo požehnanie i osvietenie; a prosí Ho, aby požehnal predložené dary na svoj nebeský prestol a spomenul si na tých, ktorí tieto dary priniesli a za ktorých sú dary prinesené.

Potom diakon okiadza prestol a chrám podľa poriadku, aby: 1. očistil zhromaždených na liturgii od nečistôt sveta; 2. vyhnal duchov tmy, ktorí chcú človeku zlými myšlienkami zabrániť myslieť na Boha. Svätý patriarcha Germán píše, že okiadzanie znamená čistú modlitbu dobrých skutkov, z ktorých pochádza ľúbezňá vôňa, ako hovorí apoštol Pavol: „... *sme Kristovou ľubovôňou pre Boha*“ (2Kor 2,15). Toto okiadzanie na začiatku liturgie je starobylym zvykom, ako svedčia aj pápež Inocent, svätý Jakub, brat Pána, Dionýz Aeropagita vo svojich dielach.

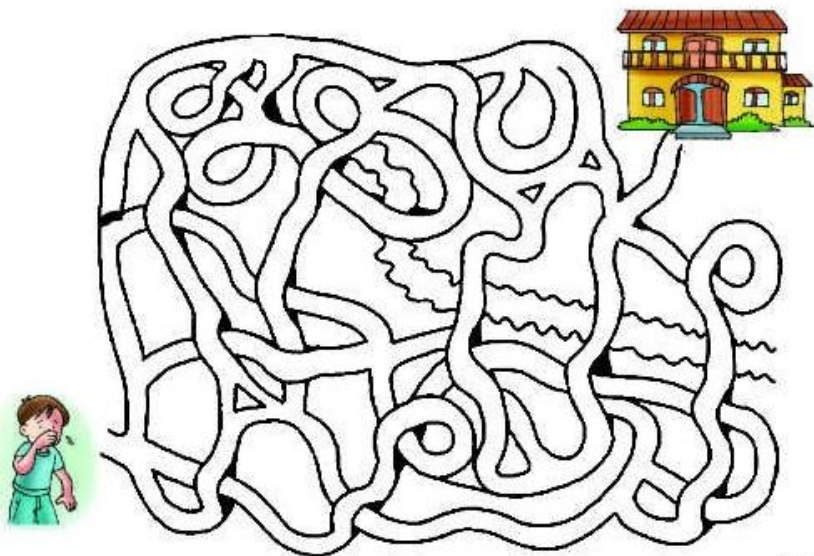
o. Martin (kaplán)

FARSKÉ OZNAMY

- V nedeľu po sv. liturgii o 10:00 hod bude stretnutie prvoprijímajúcich detí a rodičov v pastoračnom centre našej farnosti
- zápis do prvého ročníka CZŠ P.P.Gojdiča na ul. Bernolákovej 21, Prešov trvá do 15.2.2014
- členovia spolku sv. Cyrila a Metóda majú podielové knihy a kalendáre v sakristii katedrálneho chrámu v Prešove
- v nedeľu 26.1.2014 bude pri sv. liturgiách riadna zbierka na GTF PU a Katolícku Univerzitu.
- Gr. kat. farnosť Svät prosí o pomoc pri stavbe farskej budovy a farnosť Klenová na záchranu dreveného chrámu v Kalnej Roztoke. Podporiť môžete kúpou tehličky v kancelárii farského úradu

- Pozývame všetky deti na stretnúť sa v pastoračnom centre každý piatok od 16.00 hod. a o 18.00 na liturgiu s detskou kázňou. Tešíme sa na vás aj v tomto roku
- Jubilejný Rok 2014 Sedembolestnej Panny Márie: Apoštolská Penitenciária na základe zvláštného poverenia Svätého Otca Františka, ktorý ju vo svojej otcovskej láske s radosťou poveril touto vecou, UDELUJE JUBILEJNÉMU ROKU DAR ÚPLNÝCH ODPUSTKOV pri náležitom splnení zvyčajných podmienok: sviatostná spoveď, sväté prijímanie a modlitba na úmysel Svätého Otca. Veriaci v Krista, ktorí sa opravdivo kajajú, ich môžu získať raz denne a môžu ich tiež na spôsob príhovoru privlastniť dušiam, ktoré sa ešte zdržiavajú v očistci.

Zábavné okienko-pomôž nájsť cestu...

Preuzaté z internetu, spracoval DS

Vydáva: Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža,
Prešov Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov

Internet: www.grkat-sekčov.sk

e-mail: presov.sekčov@grkatpo.sk

Tel: 051/7725540

Tlač: A-print, s.r.o., Reimanova 9, Prešov

Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 0,10€

Neprešlo jazykovou úpravou